

Pula täynnä ilon aiheita



Lappeenrannan seniorien matka Kroatian Pulaan 23.-30.9. 2019

Maanantaina 23.10. oli Lappeenrannan lentoasemalla aistittavissa hen-toa matkajännitystä, kun kentällä odotti puolalaisen Enter Airin kone Pulaan menijöitä. Lievitystä tunnelmaan toi tuttu senioriporukka ja se, että matkaan päästiin omalta kentältä; siinä säästyi monelta mutkalta ja askeleelta. Lentoyhtiö hoiti hommansa rutiinilla ja kaiken lisäksi men-nen-tullen etuajassa!

Pula on noin 60000 asukkaan kaupunki Kroatian Istrian niemimaan etelä-osassa. Alueen historia ulottuu illyriiden heimoon lähes 3000 vuoden taakse. Pula on elänyt monien valtioiden ja hallitsijoiden alaisuudessa, mistä on nähtävissä lukuisia merkkejä Istrian alueella. Pulan tärkeimmät turistinähtävyydet ovat roomalaisten ajalta. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen Pula kuului Italiaan, toisen maailmansodan jälkeen Kroatia liitettiin Jugoslaviaan. Itsenäisyys koitti Jugoslavian hajoamissodan aikana 1991.

Puoli päivää Pulassa ja sateessa Rovinjissa



Sää suosi lomaamme. Se oli sopivan lämmin ja aurinkoinen, mutta ei koskaan helteinen. Jo tulopäivänä jäi aikaa pyörähdellä Verudelan hotellialueen ympäristössä ja etsiä lähtöpaikkoja tulevien päivien kävelykierroksille lähialueen metsiin ja rantapoluille.

Retki Pulaan ja Rovinjiin kuului keskiviikkona matkaohjelmaamme. Pulan kävelykierroksella oppaamme esitteli meille mm. hyvin säilyneen roomalaisen areenan ja Sergiusten riemukaaren. Kierroksen jälkeen oli aikaa istahtaa rentoutumaan jossain keskustan monista kuppiloista.

Rovinjin tärkein turistikohde on Pyhän Eufemian kirkko. Marsalkka Titon torilta on kirkonmäelle n. 400 metriä pitkä ylämäki. Tihkusade alkoi juuri ennen nousumme alkua, mutta askel kerrallaan, liukastumista varoen puuskutimme perille Eufemian sarkofagin ääreen. Nousun palkitsi komeat näkymät merelle ja ympäröivään kaupunkiin. Alas mennessä sadekin hellitti, eikä enää palannut lomamme aikana.

Hyvän sään lisäksi miellytti Verudelassa moni asia: ranta oli lähellä, kauppa vielä lähempänä ja monipuolinen tarjonta ravintolassa, jossa suurin osa porukastamme ruokaili aamuin ja illoin. Sen annista ei puuttunut mitään, ja rennosti ilmapiiristä nautti joka suupalalla ja siemaisulla. Lauantai-iltana söimme koko joukolla yhteisen illallisen ravintolassamme.

Ylös mäkiin ja maan alle

Kokopäiväretki Istrian maaseudulle vei matkaajat kahdelle kukkulalle keskiaikaisiin venetsialaiskaupunkeihin Motovuniin ja Grožnjaniin sekä Baredinen luolan syvyyksiin. Motovunin kapeita kujia reunusti minikokoiset puodit ja galleriat, Grožnjaniin kävimme pikku myymälässä maistelemassa tryffeleitä, joita alueella kerätään syksyisin koirien avulla. Yhteistä molemmille kylille oli huikeat maisemat.



Baredinen luola oli kuntotesti kaikille halukkaille: 270 porraskelmaa 60 m syvyyteen ja sama ylös; vai-
van palkaksi ainutkertainen elämys, komeat tippukivimuodostelmat ja kaksi olmia uiskentelemassa kään-
töpaikan lammessa. Ne on nostettu turistien ihmeteltäväksi luolan pohjalta, 130 m syvyydestä.

Lauantai oli taas kaikille mukavasti vapaapäivä ja sen viettoon oli tarjolla lukuisia mahdollisuuksia, monet
halusivat vielä kerran Pulaan!

Öllykauppoja ja viinin maistelua



Sunnuntaina oli taas retkipäivä. Ajoimme läheiseen Vodnjanin kylää, jossa Belcin perhe tuottaa ykkösluokan oliiviöljyä. Laadun takeena on monet palkinnot kansainvälisistä kilpailuista. Saimme tietoisikun oliivipuun vuodesta ja öljyn valmistuksesta.

Ennen ostoskierrosta maistelimme ja köhimme näytteitä pikkuriikki-
sistä kupeista. Ei pahaa, ja terveellistä, sitten kohti viiniviljelmiä!

Ajomatka Kukurinin kylään oli melko pitkä. Kapeneva tie vei läpi
pensaikkoisten lehtipuumetsien, siellä täällä kauempana kohosi
kukkula ja sen korkeimmalla kohdalla siinteli kylän kirkon torni.



Bacacin viinitilalla meidät otti vastaan talon opas ja sisältä kantau-
tuva railakas humpan tahti. Teimme pienen kierroksen viinikellareis-
sa ja opimme, että valkoviini valmistuu alle vuodessa, mutta puna-
viinin valmistus, merkistä riippuen, vie useamman vuoden.

Turistiryhmien aikataulu oli venähtänyt hiukan pitkäksi, sillä pääs-
tyämme saliin saksalaisryhmä hoilasi vielä juomalaulujaan posket
hehkuen. Pöytäämme tarjoiltiin kylkiäisiksi ilmakeivattua kinkkua
ja juustoja. Saimme pikaiset esittelyt tilan viineistä. Nopeasti nousi
tunnelma kuin itsestään, sillä viiniannokset olivat sopivan kokoisia,
hanuri soi ja laulukin raikui. Mutta ennen kuin viimeisenä maistellun
rakin maku oli haihtunut suusta, tunki jo seuraava saksalaisryhmä
sisään! Mukava kotimatka alkoi, ja iloista pulinaa riitti Pulaan asti.

Kotiin

Maanantaina 30.9. oli edessä paluu Kroatian auringosta Suomen
syksyyn. Viikko Verudelan niemellä oli antanut juuri sitä, mitä oli
lähdetty hakemaan: lämpöä, rentoutumista, mielenkiintoisia
retkiä, hyvää ruokaa ja tämä kaikki tutussa mukavassa seurassa.
Kyllä kannatti!

Onnistuneista järjestelyistä ansaitsee lämpimät kiitokset Matkavek-
ka, Matka-Miettinen, Birgitta Stjernvall-Järvi ja Vaula Mustalahti.

Teksti ja kuvat Seppo Maukonen

